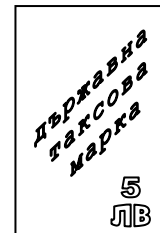

ЧРЕЗ
Административен
съд - София град
I отделение, 5-ти състав,
адм. дело № 184 /2008 г.

ДО Върховния административен съд
ЧАСТНА ЖАЛБА
от "Сдружение за оптимизиране на правосъдието и администрацията"

рег. по фирмено дело № 252 /2007 по описа на Варненския окръжен съд
представявано от председателя Юлиан Атанасов Чолаков,
бул."Владислав Варненчик" № 133, бл.40, вх.А, ап.43, п.код 9004 гр.Варна

СРЕЩУ определение от 27.02.2008 г.

УВАЖАЕМИ ВЪРХОВНИ СЪДИИ,

С горното определение Административен съд София - град (АССГ) е оставил без разглеждане жалбата срещу мълчаливия отказ на председателя на ВАС да предостави достъп до обществена информация по заявление вх.№ 13273 /02.11.2007 г. по описа на ВАС. За да прекрати производството, докладчикът е приел, че залепването на държавни таксови марки (ДТМ) не изпълнява законовото изискване за плащане на държавна такса (ДТ) и че представеното съдебно решение по фирмено дело № 252 /2007 г. на Варненския окръжен съд (ВОС) не удостоверява съществуването и представителството на жалбоподателя.

Определението е незаконосъобразно по следните съображения:
Относно заплащането на ДТ с ДТМ.

1.1. Съгласно чл.158 ал.1 от АПК, когато жалбата не отговаря на изискванията на чл. 150, ал.1 и чл.151, тя се оставя без движение, като на оспорващия се изпраща съобщение да отстрани нередовностите в 7-дневен срок. В случая делото е прекратено без оспорващият да бъде уведомен за тази макар и фиктивна нередовност, което е **съществено процесуално нарушение** и признак за пристрастие на неотвеляя се съдия.

1.2. Допустимостта на заплащането на ДТ с ДТМ е подробно мотивирано при представянето им. За да е съдия, докладчикът Владимир Николов е длъжен да прилага нормативната база точно, без да се влияе от **съловен, корупционен или поръчков интерес**. Дори когато ответник е председателят на ВАС, а "поръчител" на съответната счетоводна политика е ВСС. И въпреки, че всеки административен съдия в определени случаи е зависим и от председателя на ВАС, и от ВСС. **Документ** за платена ДТ е **представен** – това са **самите ДТМ. Неправилно е да се прекратява делото поради непредставяне на документи, които са представени.** И да се казва на бялото черно, защото постъпленията от продажбата на ДТМ не отиват **директно** в сметката на ВСС, чийто член е и ответникът. Още повече, че в 90% от аналогичните случаи ВАС е допуснал заплащане на ДТ с ДТМ.

Относно удостоверяването съществуването и представителството.

2.1. По делото е представено съдебно решение по фирмено дело № 252 /2007 г. на Варненския окръжен съд с презумпцията, че този **документ** е истинен и с неограничен срок на валидност, като на основание чл.193 ал.3 от ГПК (*в сила след 01.03.2008 г.*) тежестта за доказване на обратното се пада върху оспорващата страна. Обратното не е и не би могло да бъде доказано, тъй като промени в регистрацията не са извършвани.

2.2. Съгласно чл.151 т.1 от АПК при подаването на жалбата се прилага удостоверение за съществуването и представителството на организацията - жалбоподател. В атакуваното определение правилно е отбелязано, че съдът е длъжен да следи за това СЛУЖЕБНО. При усъмняване в качествата на представения документ съдът е в състояние да го провери СЛУЖЕБНО. **Неправилно** е да се изискват от страната доказателства, че представените от нея документи са истинни, актуални и валидни **при липса на такъв спор**. Неуместно е неотвелят се съдия от АССГ да се “самоутвърждава” чрез непризнаване валидността на съдебно решение на друг съд.

2.3. В молбата от 19.02.2008 г. е отбелязано, че няма нормативно изискване за СВЕЖЕСТ на удостоверението по чл.151 т.1 от АПК. При издаването всяко съдебно решение за регистрацията в достатъчна степен удостоверява съществуването и представителството на организацията. Няма **нормативно** определен “срок за годност” на решението в календарни дни или години. Няма такъв срок и за издаденото удостоверение за актуално състояние на регистрацията. Защото дори вседесъщото "Информационно обслужване" АД не може да удостоверява представителна власт за в бъдеще време, а само до разпечатването на удостоверението за “актуално” състояние в момента t_0 , който веднага отминава. При подаването на жалбата в момента t_1 към нея е възможно да се приложи само удостоверение, което е вече изготвено в отминалия момент t_0 . Но за времето $T = t_1 - t_0$ може да настъпят или да са настъпили промени. Затова дори жалбата да се комплектова с току що издадено удостоверение за **актуално** състояние, пак няма теоретична гаранция за неговата **актуалност**. В момента на подаване на жалбата t_1 достатъчно достоверно и актуално може да е само съдебното решение. Ето защо в случая **неправилно** е оспорено и непризнато от пети състав на АССГ решението по фирмено дело № 252 /2007 г. на ВОС. **Неправилно** е страната да се товари с указания, небазирани на конкретен нормативно определен срок, а на вътрешното усещане на съдията, че **може би** от обявяването на решението на ВОС е изтекло доста време. Или на лично отношение, на усещане за групова принадлежност или съсловен интерес (?). А всяко неоснователно указание и съответното препращане към "Информационно обслужване" АД за тази монополна “услуга” е **de facto** елемент от корупционна схема за източване на огромни небюджетни суми от населението.

2.4. Неправилни мотиви, че съдебното решение за вписване не изпълнявало изискването на чл.151 т.1 от АПК за прилагане към жалбата на удостоверение за представителство АССГ е извел от **неотносимия** и **неприложимия** в този случай **чл.45** от Закона за юридическите лица с нестопанска цел (ЗЮЛНЦ):

А) Наистина съгласно чл.45 ал.2 т.2 от ЗЮЛНЦ при представяне на заявление за вписване в централния регистър при Министерството на правосъдието (МП) се прилага препис от съдебното решение по регистрацията и удостоверение за актуално състояние по регистрацията, **издадено от съда по регистрацията**. Но исканото от докладчика удостоверение не подлежи на издаване **от съда по регистрацията**, а от ТД "Информационно обслужване" АД. При това **срещу заплащане** - това е проблемът! А съгласно ал.12 на същия член, процедурата по вписване в централния регистър, както и обжалването на отказите за вписване са **освободени от заплащане** на ДТ.

Б) Съдебното решение за вписване на юридическо лице в съответния регистър е първичен диспозитивен документ с удостоверителни елементи, въз основа на който се издават т.нар.удостоверения за актуално състояние. Свидетелстващото удостоверение не може да има по-голяма доказателствена сила от оригинала. Ето защо когато се тълкува т.1 на чл. 151 от АПК следва per argumentum a fortiori да се приеме, че съдебното решение за регистрация изпълнява напълно изискванията за удостоверение по смисъла на този текст.

В) ЗЮЛНЦ не е нормативен акт по прилагането на АПК по смисъла на глава пета от ЗНА и в случая е неприложим.

Ето защо МОЛЯ да отмените определението и върнете делото на друг състав от АССГ с указания за разглеждане на жалбата по същество, като ни присъдите и разноски. Прилагам залепена ДТМ от 5 лв в качеството на документ за платена ДТ и препис от частната жалба.